

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១២ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការកំណត់តំបន់រងនិយ័យដ្ឋានស្រាសាងបេតុងបាលា

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៦ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យ ប្រើច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និង ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨០១/១៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ភូមិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨០២/០១៦ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០២ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ០០១នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកំណត់និងការចាត់ចែង គ្រប់គ្រងតំបន់សៀមរាបអង្គរ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២៩៥/១១ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើត ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២៩៥/១២ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើត អាជ្ញាធរដើម្បីការពារមណីយដ្ឋាន និងរៀបចំតំបន់អង្គរហៅថាអាជ្ញាធរ " អប្សរ "
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០១៩៩/១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការកែសម្រួល បទប្បញ្ញត្តិមួយចំនួននៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២៩៥/១២ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការ បង្កើតអាជ្ញាធរ " អប្សរ "
- បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គនៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៤

ស ំ រ េ ច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

កំណត់មណីយដ្ឋានប្រាសាទបេងមាលា ជាតំបន់ការពារស្ថិតនៅក្នុងភូមិបេងមាលា ឃុំបេងមាលា ស្រុកស្វាយលើ ខេត្តសៀមរាប ផ្អែកទៅតាមព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ០០១ នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកំណត់ និងការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងតំបន់សៀមរាប អង្គរ ។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះមានបំណង :

- អភិរក្សកេរដំណែលវប្បធម៌ ខាងបុរាណវិទ្យា ជាតិពន្ធុរិទ្យា ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងលើកតម្លៃពន្ធុរិទ្យា មណីយដ្ឋានការពារឱ្យកាន់តែប្រសើរថែមទៀត
- អភិរក្សទេសភាព វប្បធម៌ និងអភិវឌ្ឍតំបន់ទេសចរណ៍
- ការពារបរិស្ថានធម្មជាតិក្នុងតំបន់ តាមភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង និងអនុវត្តតាមគោលការណ៍នានា

ដែលកំណត់ដោយច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយជាធរមាន ។

ជំពូកទី ២

ការកំណត់តំបន់

មាត្រា ៣.-

តំបន់មានការត្រួតពិនិត្យ រាល់ការអភិវឌ្ឍក្នុងតំបន់មណីយដ្ឋានការពារដោយគោរពតាមប្លង់ កំណត់តំបន់ និង ការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងតំបន់តាមចំណាត់ថ្នាក់ដែលត្រូវការពារ ។

មាត្រា ៤.-

រមណីយដ្ឋានការពារប្រាសាទបេងមាលា កំណត់ជាតំបន់ផ្សេងគ្នា ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ ហើយត្រូវទទួលកិច្ចការពារខុសៗគ្នា :

ក.តំបន់ ១ : រមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ គឺជាតំបន់ដែលមានស្ថានីយបុរាណវត្ថុសំខាន់ៗជាងគេ ហើយត្រូវទទួលកិច្ចការពារកំរិតខ្ពស់បំផុត ។ តំបន់នេះ មានចម្ងាយប្រវែង១៥០^ម (មួយរយហាសិបម៉ែត្រ) ពីកំពែងប្រាសាទក្រៅបំផុត ដល់ខ្សែបន្ទាត់និយាមកាណែនចំណុចដូចតទៅ :

A0 (416080 ; 1489350)	,	A6 (419150 ; 1489550)
A1 (416140 ; 1490400)	,	A7 (418360 ; 1489520)
A2 (417260 ; 1490400)	,	A8 (417570 ; 1489500)
A3 (417260 ; 1490470)	,	A9 (417200 ; 1489490)
A4 (419300 ; 1490470)	,	A10 (417130 ; 1489360)
A5 (419300 ; 1489560)	,	A11 (416560 ; 1489370)

តំបន់ទី ១នេះ មានផ្ទៃក្រឡា ៣១៥^{ហិកតា} (បីរយដប់ប្រាំហិកតា និងបីអារ)

ខ.តំបន់ ២ : ឧទ្យានបុរាណវត្ថុត្រូវការពារ គឺតំបន់ដែលសម្បូរសំណល់បុរាណវត្ថុដែលត្រូវការការពារទប់ទល់នឹងការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ការអភិវឌ្ឍន៍មិនសមស្រប និងត្រូវមានការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ។ តំបន់នេះមានចម្ងាយប្រវែង ២៥០^ម (ពីររយហាសិបម៉ែត្រ) ពីខ្សែបន្ទាត់និយាមកា A0.....A11 ដល់ខ្សែបន្ទាត់និយាមកាណែនចំណុចដូចតទៅ :

B0 (415770 ; 1489130)	,	B4 (419550 ; 1490700)
B1 (415770 ; 1490650)	,	B5 (419550 ; 1489310)
B2 (417030 ; 1490630)	,	B6 (417350 ; 1489250)
B3 (417030 ; 1490710)	,	B7 (417300 ; 1489120)

តំបន់ទី ២ នេះមានផ្ទៃក្រឡា ២៤១^{ហិកតា} (ពីររយសែសិបមួយហិកតា និងប្រាំមួយអារ)

ចំពោះតំបន់ទី ៣ តំបន់ទី ៤ និងតំបន់ទី ៥ កិច្ចការពារមានចែងនៅក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ០០១ នស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកំណត់ និងចាត់ចែងគ្រប់គ្រងតំបន់សៀមរាបអង្គរ ។

**ជំពូកទី ៣
ការកែប្រែតំបន់**

មាត្រា ៥.-

តំបន់នីមួយៗត្រូវបានគ្រប់គ្រង ថែទាំ និង ការពារស្របតាមទិសដៅសំរាប់តំបន់ត្រូវការពារសៀមរាបអង្គរ ។ បរិវេណ និងរាល់សកម្មភាពរបស់តំបន់នីមួយៗនៃរមណីយដ្ឋានការពារប្រាសាទបេងមាលា អាចត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ ហើយកែប្រែបានដោយផ្អែកលើរាល់លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវរបស់អ្នកវិទ្យាសាស្ត្របុរាណវិទ្យា និងស្ថានភាពជាក់ស្តែងដើម្បីធានារាល់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងមួយប្រកបដោយនិរន្តរភាពដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ៤
អវសានប្បញ្ញត្តិ

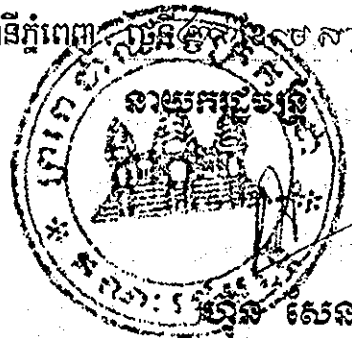
មាត្រា ៦.-

រាល់បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៧.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ អាជ្ញាធរអប្សរា រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៤

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចក្នុងមាត្រា ៧
- រាជកិច្ច ✓
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

